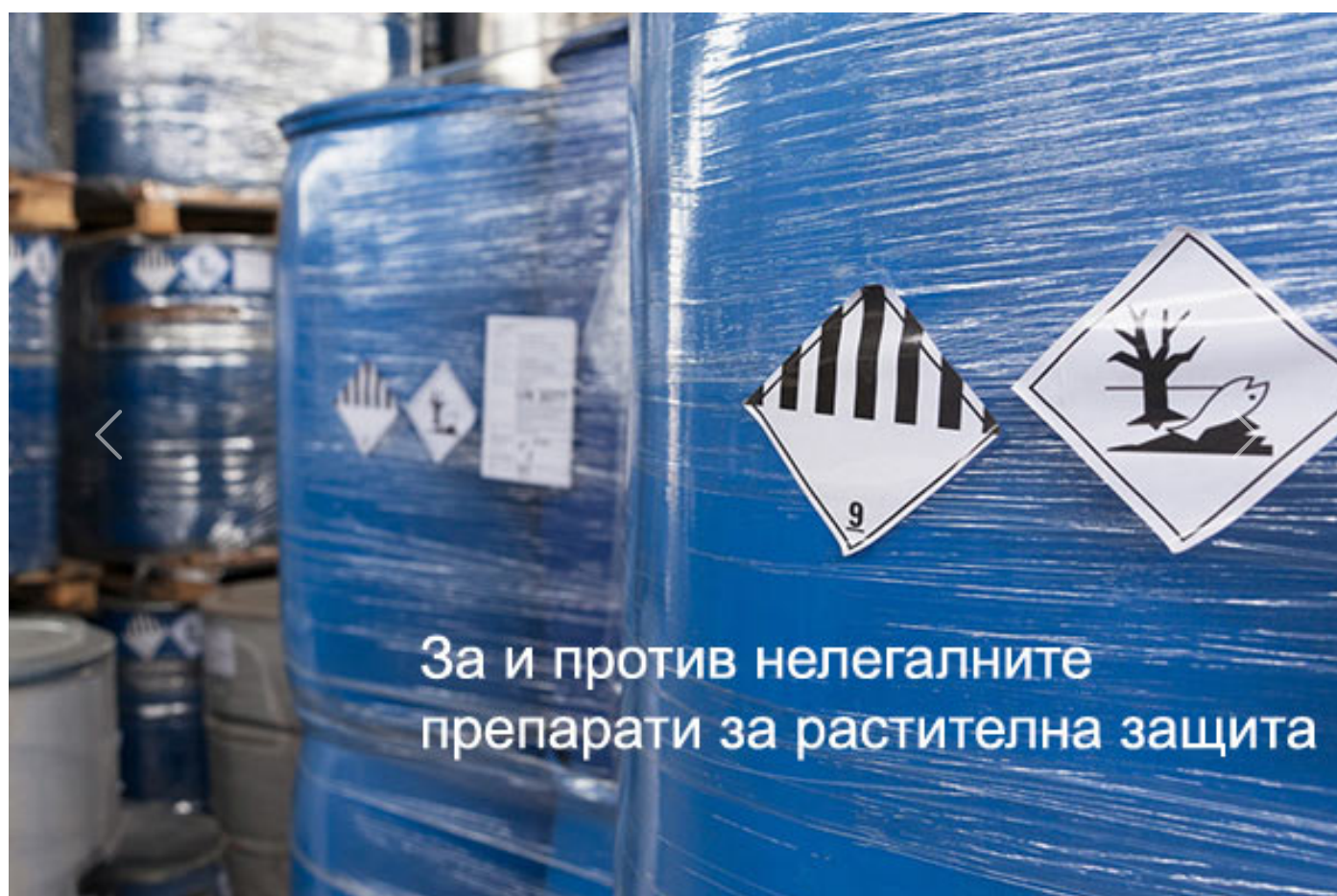

Criminalizarea importului și comerțului ilegal cu PPP neautorizate pentru utilizare nu este pe placul tuturor.

Автор(и): Емил Иванов

Дата: 16.02.2021 Брой: 2/2021

Comentariu de Emil Ivanov

Misiunea de mare valoare – de a aduce transparență în comerțul cu produse de protecție a plantelor în Bulgaria – a văzut în sfârșit lumina zilei, a fost observată la cel mai înalt nivel de guvernare și este pe cale (după adoptarea Legii de modificare și completare a Codului penal) să primească protecție juridică și mecanisme reglementate pentru contracararea concurenței ilegale și neloiale.

Ce se întâmplă, însă, după acest eveniment-cheie? În loc să asistăm la bucurie și satisfacție universală pentru victoria bunului simț și a abordării pragmatice, pentru victoria în interesul întregii societăți – comercianți de pesticide, producători agricoli, consumatori, la care adăugăm efectele pur ecologice – ne confruntăm cu speculații absurde, faimosul scepticism bulgăresc, dependențe și insinuări, postură teatrală și afirmații ridicole...

Deoarece problema de actualitate – blocarea canalelor de abuz cu produse fitosanitare contrafăcute și neautorizate – a devenit punctul central al unei atenții speciale din partea anumitor persoane care demonstrează o hiperactivitate, în special pe rețelele sociale, împotriva acestei decizii deosebit de importante a Consiliului de Miniștri în favoarea afacerii legale, voi încerca să răspund imparțial cel puțin unei părți dintre cei nemulțumiți de noua situație.

Doar un fapt. Ca urmare a inspecțiilor din cadrul operațiunii internaționale SILVER AXE V, coordonată de Europol și OLAF, anul trecut în țara noastră au fost confiscate peste 25 de tone de produse de protecție a plantelor importate ilegal. Este un secret deschis că unul dintre canalele pentru această importare nereglementată are ca adresă Turcia. Aceasta pare o rațiune suficient de solidă pentru ca unii dintre agribusinessmenii noștri, preocupați de sănătatea compatrioților noștri, să insiste cu întrebarea: de ce, dacă produsele de protecție a plantelor din Turcia sunt dăunătoare, continuăm să importăm legume și fructe de acolo.

La prima vedere, această poziție este într-o măsură suficientă logică. Dar oare este chiar așa? Voi lua legumele ca exemplu, deoarece acestea au un rol și o pondere mai importantă decât fructele în lanțul alimentar. În niciun caz această alegere nu înseamnă că fructele sunt neglijate; o fac pentru a nu ne abate de la obiectivul principal. Așadar. În calitatea sa de frontieră externă a UE, Bulgaria are un rol deosebit de responsabil. În acest caz, controlul fitosanitar bulgăresc la punctele de trecere cu Turcia este la un nivel foarte ridicat – atât din punct de vedere al expertizei profesionale, cât și din punct de vedere al echipamentului tehnic. Toate loturile de legume care intră sunt monitorizate cu lupa. Evaluările și analizele sunt cuprinzătoare și detaliate – starea de sănătate, prezența dăunătorilor de carantină și invazivi, cantitățile reziduale de pesticide etc. Consumatorul bulgar nu are niciun temei de îngrijorare. Bariera împotriva încălcărilor cerințelor fitosanitare este un instrument de încredere pentru managementul riscului, pentru oprirea oricărei abateri de la cerințele stricte ale UE!

Pe de altă parte, trebuie reamintit că Turcia este un foarte mare producător de culturi legumicole (și fructe, desigur). O parte substanțială din această producție este exportată în Rusia și UE – pe piețe mari, pe piețe cu plafoane ridicate, pe piețe sensibile cu cerințe enorme privind această marfă delicată și perisabilă. Iar în Turcia, indiferent de faptul că nu este membră a UE, sunt în vigoare reguli stricte privind utilizarea produselor de protecție a plantelor. Calitatea legumelor turcești este dincolo de orice îndoială!

Fermierii și agribusinessmenii noștri afirmă cu un grad ridicat de certitudine că în Turcia produsele de protecție a plantelor sunt de multe ori mai ieftine decât pesticidele care sunt oferite și vândute legal pe piața bulgărească. O astfel de afirmație este departe de adevăr! Companiile multinaționale din industria agrochimică își vând produsele la aproximativ aceleași prețuri pe diferitele piețe regionale din întreaga lume. Dacă există abateri, acestea sunt neglijabil de mici. Scopul acestei politici este de a preveni specula și exportul ilegal.

Există o limită dincolo de care incompetența devine intolerabilă, chiar și pentru o societate ca a noastră. Ideea este că atunci când un produs de protecție a plantelor apare pe piața „neagră” din țara noastră la un preț de 2–3 ori mai mic decât același produs distribuit legal în Bulgaria, acesta este un indiciu sigur de fraudă, de fabricație ilegală fără urmă de origine, conținut și calitate. Cu alte cuvinte: atenție, vi se oferă un produs contrafăcut pur!

Plângăreții îngrijorați de soarta de neînviat a legumicultorilor bulgari exagerează în dorința lor de a anunța cu voce tare publicului că producătorii autohtoni de legume sunt striviți din toate părțile. Pe de o parte – sunt obligați să cumpere produse de protecție a plantelor scumpe și excesiv de scumpe. Pe de altă parte – legumele turcești ieftine (precum și cele grecești și macedonene de nord), importate în țara noastră uneori cu taxe vamale plătite, uneori fără, torpilează piața, distrug orice încercare a producției bulgărești să se impună...

Și în această teză banal populară există o indicație clară a unui grad ridicat de incorectitudine, o tendință de a înlocui realitatea reală cu mituri și legende. Pentru că în producția vegetală bulgară există un anacronism și un dezechilibru paradoxal. Indiferent de faptul că în ultimii ani acest important sub-sector a fost ținut cu resurse financiare foarte substanțiale pentru sprijin în cadrul diferitelor programe și direcții strategice, producția este în continuă scădere, iar tendința, spre cea mai mare regretare a noastră, are parametri stabili. Acest fenomen local al nostru (de a turna în continuare în butoaie fără fund) necesită un studiu aprofundat, pe care clasa politică și instituția administrativă – Ministerul Agriculturii, Alimentației și Silviculturii – nu pot sau nu vor, sau ambele, să-l inițieze! Oricine măcar superficial familiarizat cu existența problematică a producției noastre legumicole este conștient că acesta nu este o vorbărie deșartă sub măceș, ci realitatea vie. O politică bazată doar pe actul de a cheltui niște bani este interesată și nu funcționează!

Turcia, în orice caz, nu poartă niciun blam pentru faptul că producția vegetală bulgară este scumpă, nerentabilă, cu randament scăzut și necompetitivă...